

יאיר ניצני מרים גבה

צרת רבים

עם כל הכבוד למזה"ת או לבלקן, זוגיות היא המקום שבו מתקיימים הכי הרבה עימותים, וגם מתבצעות הכי הרבה סולחות * מה לרוב הפתרון? מציאת אויב משותף שיגרום לבני הזוג להתאחד כדי לריב איתו ביחד

לגור ביחד מטעמים כלכליים או לטובת הילדים. זה דומה קצת למצב של קית ריצ'רדס ומיק ג'אגר שכבר לא מדברים אחד עם השני שנים אבל ממשיכים להופיע יחד. ההבדל הוא שהם בסוף ההופעה הולכים הביתה עם מיליון דולר, ואצל הגרושים מדובר על ביחד של 24/7 וללא תמורה כספית. נשאלת השאלה האם לגרושים שגרים ביחד מותר ללגן עם אחרים או להביא חבר או חברה לבית המשותף? אחרי המהלכים הדרמטיים שננקטים בריב בין בני זוג הוא המעבר מחזרה לשפה בסלון. מרוב פאסיביזם אגרי סיב הצהרתי חמור שבו אתה בעצם מוריע לצד השני שערך לך לישון בסלון הקר עם שמית פיקה שתשאיר לך סימנים על הפרצוף ביום שלמחרת, מאשר על המודן הפוסטמודרני ליד בן הזוג המעצבן, יתרה מזו, ההליכה לסלון עם שמית ביד הופכת את הסכסוך לציבורי, לפחות מול המשפחה, והילדים שקמים בבוקר ורואים את אחד ההורים בסלון מבינים שחתול שחור עבר בין ההורים והבריח אחד מהם מהחדר. אחד הפתרונות לסיום של סכסוך זוגי הוא מציאת אויב משותף שיגרום לבני הזוג להתאחד כדי לריב איתו ביחד. אני מכיר אנשים שלצורך סיום ריב עם האישה ביקשו מהחוננת לעצבן אותה קצת כדי להוכיח לבת הזוג שיש להם אויב משותף.

כשהורה רב עם ילד שלו, האיוון המשפחתי עלול להתערער כשהילד ינסה להתערב להורה השני כדי להשאיר את הראשון בכיורד מריני בבית. אם התוכנית הזו לא תעז, הוא עשוי ליוזם מהלך של הסתבכות ויצירת קואליציה אנטי-הורית עם אחד האחים, גם אם עד לאותו רגע היחסים ביניהם הסתכסכו בכפוף הדדי. אחרי שתתקיים סולחה בין ההורה לבנו, שבמסגרתה יישוט כרטיס האשראי המשפחתי לטובת קניית מתנת פיוס לילה, היחסים בין האחים יחזרו מידי לקדמותם והם ימשיכו להתקוטט מאוהב נקודה שבה הם הפסיקו. במסגרת העולם החדש יש גם כססוכים דיגיטליים בזירת כמו הפייסבוק. כמו בשוחות עם מוקדנים, גם כאן הסיכוי שתפגשו את המי קלל או המוקולל קטנים, וזה מאפשר לאנשים שמעולם לא נפגשו לריב בשפה אלימה במיוחד. גם בפייסבוק לא מתקיימות בדרך כלל סולחות, אלא אם אחרי שחשמת את כל מי שקי לל אותך אתה מוריע על חנינה לכל החסומים ומאפשר להם לשוב ולקלל.

והכי כיף זה ריבים של אחרים. לפעמים אתה עומד עם האוטו ברמזור ובשניות האלו מספיק להבחין שבאווטו לידך יש זוג שרב בפול ווליום. אתה לא יכול לשמוע את תוכן הריבים, אבל רק על פי תנועות הידיים של צד אחד והשתוקה הרועמת של הצד השני אתה יכול, עם קצת דמיון, להבין שהגבר התנהג כנראה כמו דרעק ועכשיו הוא משלם את המחיר.

נשאלת השאלה מה תעשה האישה הכועסת במידה שבא מצד הריב הסוער עם בעלה הוא ייקלע לוויכוח עם נהג אחד שבדיוק חתך אותו בפניה? האם היא תתייצב לצד בעלה ותי עביר את העצבים לאויב החיצוני? או שהיא דווקא תפתח את החלון ותגיד לנהג השני "אתה לגמרי צורק, ואל תאמין לו שהוא שמר על הנתיב הימני, הוא אפילו לא מסוגל לשמור על הידיים שלו כשיש בחורה בסביבה".

כשהזוג יגיע לאירוע החברתי אליו הם נסעו הריב ייפסק באחת, הם ייכנסו שלובי ורועות וישחקו אותה שהכל דבש. אבל במידה ששילוב הידיים הזה לא ישתדרג לסולחה, ברגע שהם יחזרו לרכב הריב יימשך בדיוק מהמקום בו הוא הופסק בתוספת הערות אקטואליות כמו "למרות מה שהבטת, כל הערב לא הפסקת לפלרטט עם רור. אתה יותר גרוע אפילו מאמא שלך, ועוד פעם אתה גם תחזור לגור איתה".

שיחיו ריבים נעימים, והבצלחה עם הסולחה. *

yainn@israelhayom.co.il

לך בפרצוף את רלת החרד שלה, ברעש ואנרגיה שהיו נותנים תחרות להפלת הפצצה על הירושמה. במשפחה היותר מורחבת זה עלול לקרות בליל הסדר, כשהיא דודה אומרת לאמא שלך שהיא תמיד היתה בלתי נסבלת, אביך קורא לה בתגובה מפלצת, ואז כל המשפחה שלה הולכת תוך שהיא מאחלת לשאר המשתתפים את עשר מכות מצרים. בריב כזה קשה לקיים סולחה ויש פחות סיכוי לשלום מאשר בינינו לבין הפלסטינים, כך שהסלמה בין הצדדים עשויה להימשך שנים רבות, אם כי יש בזה גם יתרונות. אם אתה לא סובל מי שה, סולחה תגרום לך לראות אותו – כך שאולי עדיף, כמו שאוהבים לעשות במזרח התיכון, להמשיך ללבות את הסכסוך. עם כל הכבוד למזה"ת או לבלקן, זוגיות היא המקום שבו מתקיימים הכי הרבה עימותים, וגם מתבצעות הכי הרבה סול-

איור: עובדיה בנישו

חות, כי מה לעשות שהאינטרס המשותף גובר על הרצון לריב. בדרך כלל, שתיים אחרי הריב אתה כבר לא זוכר בדיוק ממה הוא התחיל ועל מה הוויכוח, מה גם שדי מהר אחרי הסיבה המקורית יוצצו התחשבוניות ישנות שטואטאו הצידה בריבים קודמים. בתקופה של סכסוך זוגי, פעיל, הנשים חושבות שאם הן יוצאות מהבית לעבודה אחרי יומיים של שתיקה בלי להגיד שלום זה יגרום להן לפצח בחשבון נפש כולל לגבי החטאים שביצעו והובילו לריב.

רק שזה ממש לא מדויק. יש גברים, כמו רבי בנרדק, שסיי פר במופע שלו שעבדו אקט כזה מצד בת הזוג מבטיח לו זמן איכות עם עצמו, והשקט הזה רק עושה לו טוב. אני כמובן לא כזה, ובגלל שהגברת הראשונה קוראת את הטור הזה מדי פעם, חשבתי לי לומר שכשהיא עוזבת את הבית בלי להגיד לי שלום אני בוכה מרוב עצב מתחת לפוך ומרוב געגועים מקשיב להודעות קוליות שלה.

לאחרונה אני שומע על זוגות שמתגרשים אך ממשיכים

עוד משכבר הימים ידע העולם כססוכים וסו' לחות על טריטוריה, מים, אינטרסים כלכליים, משאבי טבע ומשאבי אנו, כשברוך מתי מיליוני אנשים – אבל שום דבר משמעותי לא משתנה. העניין הזה ממשיך כאילו בני האדם לא הבינו שזמננו על הכדור הזה מוגבל ועדיף להתרכז בהי נאות החיים, לתקוע סביב ולישון טוב בצהריים, מאשר לחי שוב שאתה הצורק, לנסות לחנך ולשכנע בזה גם את הסביבה, לעשות דווקא, ובסוף למות מוקדם מהמתקף לב, העיקר שעל הקבר שלך יכתבו "צדק ביוזכר".

חוצ' מעימותים עקרוניים, יש גם סתם ריבים בין סתם אנשים, כשלאחרונה מהדורות החדשות, שנראות יותר ויותר כמו תוכניות WWF, לא חוסכות מאיתנו מראות קשים של קרבות רחוב בין נהגים באיילון וקטטות כיסאות במלונות באילת. בזמן האחרון יש תחושה שכל יציאה מהבית עלולה להיגמר במיון או בבית הקברות סגולה, כתוצאה מאיתות לא נכון בכביש או סתם מילה שלא מצאה חן בעיני מישור והעלטה לו את הרם לקסדה.

אבל יש גם חדשות טובות. פה ושם אנחנו שומעים על הסי כמי שלום הנחתמים בין מדינות וגם בין בני אדם. אתניקס והתמר קליסקי חזרו לעבוד ביחד אחרי שנים של סכסוך מה, וגם צמר הראפרים סאבלימינל והצל עשו סולחה אחרי עשור, ככה שבסך הכל עוד יש תקווה.

אחת הדורות שבה אנחנו מריבים להגיע למצב של עימות על גבול החרפה הוא בשוחות עם מוקדנים בטלפון, וזאת למרות שאין לנו שום הכרחיות מוקדמת עם מי שנמצא איתנו על הקו. מצד אחד, אתה מרגיש שכלקוח אתה תמיד צורק ושמיני לך שירות מלא, ומהצד השני המוקדן כבר דיבר היום עם אלפי נורדיקים כמות, הוא סך הכל מבצע את מדיניות החברה ולא תמיד העניינים מסתדרים עם הרצונות שלך. מכיוון שאתה מוגן בביתך, אינך רואה את המוקדן, והסיכוי שתיפגשו אי פעם הוא אפס – אתה מרשה לעצמך לדבר לא יפה, לעלות לולליות ולטונים של סולן להקת מטאל, לדרוש לדבר עם המנהל ולשחק אותה כאילו אתה ביל גייטס שקנה יאכטה ב30 מיליון דולר וגילה נוליה, ולא נורדיק שרובה החור של 30 שקל מוקפת החוליים.

ריבים ביני לבין המוקדן לעולם לא ייגמרו בסולחה. במי קרה הטוב תשיג את מבוקשך, ובמקרה הרע למחרת בקושי תזכור את הריב הזה למרות שרק אתמול נשבעת לדרוך את החברה הזו עד סוף ימך.

עולם הסכסוכים והסולחות

כו עניינים של אנו, עלבו, אינטרסים כלכליים, ויש דברים שמשותפים לסכסוכים בין מדינות, בין אדם לחברו, בין אדם לרעייתו, ולזה שמקלל בכביש אותו ואת רעייתו.

בסכסוכים בינלאומיים יש לפעמים את נקודת האלי-חזור שבה מדינה אחת משליכה על השנייה נשק לא קונבנציונלי. בריבים טלפונים זה הרגע שבו כשאתה מאבד את זה, טורק את הטלפון, והצד השני נשאר עם השפופרת או האייפון ביד ותוהה מי זה הדרמה קווין מעבר לקו.

ייאמר כאן שהטריקה האלימה של הטלפון של פעם היתה הרבה יותר אקספרסיבית ומספקת פורקן ממה שיש לנו היום עם הטלפונים הסלולריים שבהם כשאתה רוצה לטרוק אתה צריך לקחת את הטלפון מהאוזן ליד, להזיז בעדינות כפתור וירטואלי על המסך, בלי הרעש, האנרגיה והכיף שציליל ההטחה של השפופרת במכשיר סיפק פעם. הגיע הזמן שחברות הסלולר יציעו אפליקציה שתאפשר לך לשלוח ציליל של טריקה עזה בכל פעם שאתה מוסיים שיחה ועומת. בריבים בתוך המשפחה הקרובה גרע הפיצוץ יכול להגיע אחרי שביקשת מבתך המתבגרת (לפחות מבחינת הגיל הכי רונולוגי) להרים את הגברים מהרצפה, והיא בתגובה טורקת

